

Prikje bij 2 november 2022

Voor altijd in ons hart gegrift

Elk jaar
ontvallen er ons
mensen die ons dierbaar zijn.
Onze partner,
familieleden,
vrienden en collega's,
leden van onze parochiegemeenschap ...
Kinderen, jongeren en volwassenen.

Hoe sterker de verbondenheid,
hoe dieper de pijn en het verdriet.

We denken aan hen
in het leven van elke dag.
Bij het begin van november
eren we hun laatste rustplaats.
We brengen er bloemen
en kaarsjes naartoe.

In de kerk noemen we uitdrukkelijk
de mensen van wie we het afgelopen jaar
op een christelijke manier afscheid namen.
Families komen ernaartoe,
lotgenoten zijn het op de weg van het leven.
We geven hun op het einde het kruisje mee
dat op het gedachtenisbord hing.
We praten na bij een drankje.

Even houden we elkaar weer vast.
Tot ieder weer zijn weg gaat ...

Mia Verbanck